Р Е Ш Е Н И Е
№ 3573

гр. София, 28.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 40 състав,** в публично заседание на 17.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **2117** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.6, ал.6 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти /ЗОСОИ/.

С Решение № 944 от 13.02.2013г. по адм. дело № 5267/2012г. по описа на Административен съд София-град са отхвърлени жалбите на Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т., К. К. Т. и Ж. С. Г. срещу Заповед № РД-23-009/08.05.2012г. на областния управител на Област С., с която на основание чл.32, ал.1 от Закона за администрацията /ЗА/, във вр. с чл.6, ал.5 ЗОСОИ, чл.5, ал.1 З., чл.5 и сл. ЗН, чл.13 от Наредба № 9/1998г. за условията и реда за заплащане на възнагражденията на вещите лица от списъка по § 4 ЗОСОИ, заявления с вх.№ РД-97-00-6730/1998г. и № РД-97-00-6731/1998г., подадени от С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С. като наследници на К. Б. В., е утвърдена оценката, изготвена на основание Заповед за възлагане на оценка № РД-21-047/04.05.2012г. на областния управител на Област С. за 2/3 ид.части от недвижими имоти, подробно описани в Решение от 31.05.2007г. по адм. дело № 0819/2006г. на СГС, АК, III а състав, в размер на 146 355.00 лева като оценката за двата имота е размер на 219 532.50 лева и е наредено да се издадат компенсаторни инструменти за стойността на полагащото се обезщетение в компенсаторни записи, на наследниците на И. Т. С. и С. Т. С., съобразно определените им квоти.

Решението е отменено с Решение № 2644/25.02.2014г. по адм. дело № 7861/2013г. на III-то отд. на ВАС, като постановено в нарушение на процесуалните правила, квалифицирано като съществено. Указанията по чл.224 АПК са при новото

разглеждане на делото да бъдат изложени самостоятелни мотиви по отношение на методиката за оценяване на отчуждените имоти като се обсъдят доказателствата по делото, вкл. заключенията на вещите лица, с които се приемат различни оценки при използване на различни механизми за изчисляването им.

В жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство, се твърди незаконосъобразност на оспорваната заповед в частта относно определения размер на утвърдената оценка по ЗОСОИ, като възражението е на две основания: на първо място се поставя на обсъждане въпроса за приложимата разпоредба при определяне на оценката, която предопределя и използваната методика на оценяване. На следващо място се твърди, че дори и методиката да е тази по приетата в административното производство оценка, то размерът й е твърде занижен. Жалбоподателите правят и искане за изготвяне на оценка по действителни пазарни цени като се приложи методиката на пазарния аналог.

В съдебно заседание жалбоподателите Л. И. С. и С. И. Т. се представляват от адв.И., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли да бъде присъдено обезщетение на доверителите й, съгласно приетото заключение.

Адв.С. – пълномощник на жалбоподателя Ж. С. Г., се присъединява към становището на адв.И..

В предоставения от съда срок за депозиране на писмени бележки по съществото на спора, такива от пълномощниците на жалбоподателите не са постъпили.

Жалбоподателят И. К. Т. поддържа изложеното от процесуалните представители на жалбоподателите Л. И. С., С. И. Т. и Ж. С. Г..

Останалите жалбоподатели – редовно и своевременно призовани за насроченото открито съдебно заседание, не се явяват и не се представляват.

Ответникът по оспорването, областен управител на област С. град, редовно уведомен за производството по делото, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – Е. П. С., редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по оспорването. Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа страна:

Видно от удостоверение за наследници № 1540/26.09.2006г. на СО-район „П.” К. Б. В. е починал на 18.03.1960г. и е оставил за наследници дъщеря от първи брак П. К. И. и съпруга - Л. И. В.. Дъщерята П. К. И. е починала на 28.06.1988г. като вдовица без деца. Други деца на К. Б. В. не са посочени в удостоверението, поради което съдът приема, че П. К. И. не е оставила за наследници нито деца, нито родители и съпруг, нито братя и сестри.

Съпругата Л. И. В. е починала на 13.10.1990г. и е оставила за наследници тримата си преживели я синове от първи брак – С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С..

Жалбоподателите Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т. и К. К. Т. са наследници на втория от тях - И. Т. С., починал на 14.01.2004г., като Л. И. С. и С. И. Т. са негови дъщери, а И. К. Т., Д. К. Т. и К. К. Т. са синове на починалия на 01.04.1998г. негов син К. И. Т..

Жалбоподателката Ж. С. Г. и заинтересованата страна Е. П. С. са наследници на С. Т. С., починал на 17.04.2005г.
Наследници на С. Т. С., починал на 25.08.2006г., са Л. С. С. и Ю. С. С. - дъщери.
Със заявления вх. рег. № РД-97-00-6730/1998г. и РД-97-00-6731/1998г., подадени в областна администрация на Област С., С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С., в качеството им на наследници на К. Б. В., са заявили претенцията си за обезщетение по реда на ЗОСОИ за недвижими имоти както следва:
- по заявление вх. рег. № РД-97-00-6730/1998г. – 2 ниви с обща площ от 7 442 кв.м., попадащи в м.„Под линията”, отчуждени с Указ № 45 от 1941г.;
- по заявление вх. рег. № РД-97-00-6731/1998г. – нива от 2 700 кв.м. в м.„Под линията”, отчуждена с Указ № 3 от 1941г.
С решение на СГС, IIIа отделение по адм. дело № 0819/2006г., влязло в сила на 21.08.2007г., е отменена, по жалба на Л. С. С. и Ю. С. С. Заповед № РД 22-001 от 13.01.2006г. на Заместник-областния управител на Област С., с която на С. Т. С., в качеството му на наследник на К. Б. В., е отказано уважаването на искането за обезщетяване с компенсаторни записи. С решението е признато право на обезщетение с компенсаторни записи на наследниците на К. Б. В. за следните недвижими имоти: 1. нива с площ от 2.315 кв.м. и 2. нива с площ от 7.442 кв.м., находящи се в землището на [населено място], [населено място], м. „Под линията”. Съдът е отчел, че заповедта е издадена по заявления вх. №№ РД-97-00-6730/1998г. и РД-97-00-6731/1998г., подадени от тримата братя С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С.. Тя касае изцяло имотите на наследодателя К. Б. В., но като адресат на заповедта е посочен само С. С.. Поради това в процеса пред СГС са били конституирани като заинтересувани страни и тези лица. В протокол от 13.06.2006г. съдът е обсъдил възражението на жалбоподателя С. С. за това, че братята му, респективно техните наследници не следва да участват в процеса. Прието е за неоснователно твърдението, че с обжалваната пред СГС заповед е отказано обезщетение само по отношение на жалбоподателя С. С. за притежаваните от него 1/3 ид.ч. от наследствените имоти, тъй като отказът е постановен по искането на тримата заявители и за имотите на общия наследодател в тяхната цялост.
На 30.08.2007г. Ю. С. С. е подала молба за издаване на компенсаторни записи на недвижимите имоти на наследодателя й К. Б. В., съгласно влязлото в сила решение на СГС. На същата дата такива искания са постъпили и от Л. И. С., С. И. Т., К. К. Т., И. К. Т., Д. К. Т.. На 31.08.2007г. молба е подала и Р. Д. З..
Със Заповед № РД-21-047/03.10.2007г. на заместник-областните управители Г. и К. е наредено да се изготви оценка на имотите на К. Б. В. за 1/3 идеална част и задачата е възложена на съответен експерт. Със Заповед № РД-21-047 от 21.01.2008г. оценката е превъзложена на И. Р..
Със Заповед № РД-23-011/05.03.2008г. на Областния управител на област С. е утвърдена оценка, изготвена на основание Заповед № РД-21-047/21.01.2008г., за недвижимите имоти на К. Б. В., описани в решението на СГС, възлизаща на 219 532.50лв., като същата е разпределена само по отношение на квотата на наследниците на С. С. 1/3 ид.ч. в размер на 77177,50 лв., в наследствени квоти: Ю. С. С. – 1/2 ид. част, Р. Д. З., Д. Н. Д. и Ц. Д. Д. – съответно по 1/6 ид.ч. за всеки от тях. Разпоредено е издаване на компенсаторни инструменти за стойността на полагаемото се обезщетение в компенсаторни записи, както следва – на Ю. С. С. – 38600 лв, на Р. Д. З., на Д. Н. Д. и Ц. Д. Д.– в размер на 12900 лв за всеки, като последните са наследници на починалата на 11.07.2007г. Л. С. С. – дъщеря на С. Т. С.. На основание

чл.62, ал.2 АПК заповедта е поправена със заповед на областния управител на Област С. от 04.05.2012г. като в диспозитива на заповедта, на ред дванадесети цифрата 77 177,50 лева, изписана и словом, да се чете 73 177,50 лева и съответно са поправени определените суми за наследниците, съобразно квотите им.

Заповед № РД-23-011/05.03.2008г. е оспорена от Ю. С. С., Р. Д. З., Д. Н. Д. и Ц. Д. Д., като по жалбата е образувано адм. дело № 745/2010г. по описа на АССГ. С Решение № 1411/11.05.2010г., влязло в сила на 02.07.2011г., съдът отхвърля оспорването по съображения за законосъобразност на оценката, тъй като обезщетението следва да бъде изчислено по реда на чл.4, ал.3, т.1 вр. т.3 ЗОСОИ и §3а ПЗРЗОСОИ и не подлежи на осъвременяване, тъй като се определя въз основа на отменението приложение № 1 към ЗМДТ, считано от 01.01.2002г. В мотивите си съдът е приел, че за останалите 2/3 ид.ч. от имота – за наследниците на И. С. и на С. С., административният орган дължи извършване на оценка, съгласно влязло в сила решение на АССГ, 22-ри състав по адм.д. № 2969/2008г., като определянето на размера на обезщетението за тези лица следва да се извърши в отделно административно производство.

С решение от 31.03.2009г. на Административен съд София-град по адм. дело 2969/2008г. на АССГ, 22-ри състав, влязло в сила на 07.05.2009г., в производство по чл.256-257 АПК, образувано по предявения иск от Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т. и Д. К. Т., областният управител на Област С. е осъден да извърши пряко произтичащото от нормата на чл.6, ал.4 ЗОСОИ задължение за извършване на оценка на претенцията и установяване на квотите в съсобствеността по заявление вх. № РД-97-00-6730/20.11.1998г. в изпълнение на влязло в сила решение от 31.05.2007г. по адм. дело № 0819/2006г. на СГС, АК, III-а отделение.

Със заповед от 04.05.2012г. на областния управител на Област С. към Заповед № РД-21-047/03.10.2007г., е наредено да се изготви оценка на 2/3 ид.ч. от недвижими имоти, подробно описани в решението от 31.05.2007г., постановено по адм. дело № 0819/2006г. на СГС, като извършването на оценката е превъзложено на И. Р.. Оценката за 2/3 ид.ч. е извършена въз основа на отменението приложение № 1 към ЗМДТ, считано от 01.01.2002г. като общо за двата имота възлиза на сумата в размер на 219 532,50 лева и стойността на 2/3 ид.ч. от имота в размер на 146 355 лева.

Въз основа на изготвената оценка е издадена обжалваната в настоящото производство заповед, с която на основание чл.32, ал.1 ЗА, във вр. с чл.6, ал.5 ЗОСОИ, чл.5, ал.1 З., чл.5 и сл. ЗН, чл.13 от Наредба № 9/1998г. за условията и реда за заплащане на възнагражденията на вещите лица от списъка по § 4 ЗОСОИ, заявления с вх.№ РД-97-00-6730/1998г. и № РД-97-00-6731/1998г., подадени от С. Т. С., И. Т. С. и С. Т. С. като наследници на К. Б. В., е утвърдена оценката, изготвена на основание Заповед за възлагане на оценка № РД-21-047/04.05.2012г. на областния управител на Област С. за 2/3 ид.части от недвижими имоти, описани в Решение от 31.05.2007г. по адм. дело № 0819/2006г. на СГС, АК, III а състав, в размер на 146 355.00 лева като оценката за двата имота е размер на 219 532.50 лева и е разпоредено да се издадат компенсаторни инструменти за стойността на полагащото се обезщетение в компенсаторни записи, на наследниците на И. Т. С., както следва: на Л. И. С. за 1/9 ид.ч. - в размер на сумата 24 400 лева, на С. И. Т. за 1/9 ид.ч. - в размер на 24 400 лева, на И. К. Т. за 1/27 ид.ч. - в размер на 8 100 лева, на Д. К. Т. за 1/27 ид.ч. - в размер на 8 100 лева, на К. К. Т. за 1/27 ид.ч. - в размер на 8 100 лева, и на наследниците на С. Т. С., както следва: на Е. П. С. за 1/6 ид.ч. - в размер на 36 600 лева и на Ж. С. Г. за 1/6 ид.ч. - в размер на 36 600

лева.
При първоначалното разглеждане на делото е изслушано и прието основно и допълнително заключение назначената съдебно-оценителна експертиза като вещото лице е извършило оценка на имотите по реда на чл.4, ал.3, т.1 вр. с т.3 ЗОСОИ и по реда на чл.4, ал.3, т.2 ЗОСОИ. Определеното обезщетение за одържавените имоти на К. Б. В., извършено по реда на чл.4, ал.3, т.1 вр. с т.3 ЗОСОИ е в размер на 219 532,50 лева. Размерът на обезщетението, изчислен по реда на чл.4, ал.3, т.2 ЗОСОИ вещото лице е дало в два варианта с оглед съдържащите се в делото стойности на отчуждените имоти в два варианта – I-ви вариант – 294 301 лева, съобразно стойността по оценителен протокол на комисията за оценка, общо за двата имота – 975 800 лева и I-ри вариант – 147 144 лева, съобразно стойността по чл.2 от Закона за оценки на недвижими имоти, отчуждени за държавни нужди и ползи в размер на 487 880 лева за двата имота. Съгласно допълнителното заключение към експертизата, при съобразяване с проведената парична реформа през 1947г. и като е преизчислило сумите по двата варианта на извършената оценка по реда на чл.4, ал.3, т.2 ЗОСОИ, вещото лице е посочило корекция на вариант I като сумата е в размер на 4 339 997 лева и по вариант II – сумата е в размер на 2 199 300 лева.
При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:
Жалбите са допустими като подадени в срок, от активно легитимирани лица и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.
Разгледани по същество са неоснователни.
Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, съобразно правомощията му, произтичащи от разпоредбата на чл.6, ал.5 ЗОСОИ.
Заповедта е издадена в предписаната от закона форма, съгласно чл.59 АПК като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно реда и сроковете за обжалване.
С влязлото в сила Решение по адм. дело № 0189/2006г. на СГС е установено и признато правото на обезщетение с компенсаторни записи на всички наследници на К. Б. В. за две ниви в землището на [населено място], м. „Под линията”, попадащи в приложното поле на чл.2, ал.2 ЗВСОНИ, които в момента се намират в терена на жп гара и представляват публична държавна собственост. С влязлото в сила решение са определени лицата, на които се дължи обезщетение, и това са всички наследници на К. Б. В., начинът на обезщетяване, имотите, за които се дължи обезщетение. Решението е задължително, както за страните по него, така и за съда. Имотите, за които се дължи обезщетение и кръгът на правоимащите следва да се приемат така, както са определени със съдебния акт. В този кръг влизат, както жалбоподателите, така и заинтересованата страна по делото, както и останалите наследници на К. Б. В..
С влязлата в сила Заповед № РД-23-011/05.03.2008г. на областния управител на Област С. е утвърдена оценка на имотите и съответно разпределението по квоти за 1/3 ид.ч. на наследниците на С. Т. С..
По предявения от част от другите наследници на К. Б. В. иск с правно основание чл.257 АПК, е налице влязло в сила съдебно решение, по силата, на което определянето на размера на обезщетението за тези лица следва да се извърши в отделно административно производството пред областния управител. В изпълнение на този съдебен акт е издадена оспорваната в настоящото производство заповед.
Основният спорен въпрос в процеса е относно реда, по който следва да се

определи обезщетението и в тази връзка относно неговия размер.
Разпоредбата на чл.4, ал.3 ЗОСОИ предвижда два начина за определяне на този размер – по действителната пазарна цена – съгласно т.1 и по формула, съгласно т. 2.
Действителната пазарна цена към деня на влизане на закона в сила служи за определяне на обезщетението на земите по чл.2, ал.1, т.1 и незастроените места в чертите на регулационните планове на населените места; сградите, апартаментите, складовете, магазините и всякакви други постройки и помещения, които са разрушени или преустроени така, че не съществуват реално, или които съществуват реално, но собствеността върху тях не може да бъде възстановена, защото са придобити от трети добросъвестни лица; скъпоценностите, златото и всякакви други движими вещи, невписани в нарочните баланси или отнети по друг незаконен начин от собствениците им.
Формулата по чл.4, ал.3, т.2 ЗОСОИ се прилага за всички други имущества по чл.3 ЗОСОИ - всякакви движими или недвижими имоти (без земите), ценни книжа, ценности и пари по нормативни актове, собствеността или правата върху които не могат да бъдат възстановени реално, защото са разрушени, преустроени, употребени, станали негодни, придобити добросъвестно от трети лица, или престанали да съществуват по друг начин.
Изключването на земите от хипотезата на чл.3 ЗОСОИ показва, че формулата на чл.4, ал.3, т.2 ЗОСОИ не намира приложение по отношение на одържавеното имущество на К. В., тъй като то представлява две ниви. Въпросът за това дали те са били застроени преди или след отчуждаването е преклудиран с влязлото в сила съдебно решение на СГС, с което е определено имуществото, подлежащо на обезщетяване. Начинът на отчуждаване няма значение за метода, по който се изчислява оценката, съгласно ЗОСОИ.
Правилно административният орган е преценил, че обезщетението следва да бъде изчислено по реда на чл.4, ал.3, т.1 вр. т.3 ЗОСОИ и §3а ПЗРЗОСОИ. Оценката, извършена от инж.Р. в административното производство и потвърдена от експертизата, е правилно определена като стойност за жалбоподателите, за 2/3 ид.ч. от имуществото, тъй като съгласно посочената разпоредба действителната пазарна цена по б.“а“ и б.“б“ на т.1 се определя съгласно Приложение № 1 на Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Тя не подлежи на осъвременяване, тъй като се определя въз основа на отменения приложение № 1 към ЗМДТ, считано от 01.01.2002г.
При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаване на оспорвания административен акт не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Жалбите, като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени.
Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав, на основание чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Л. И. С., С. И. Т., И. К. Т., Д. К. Т., К. К. Т. и Ж. С. Г.

срещу Заповед № РД-23-009/08.05.2012г. на областния управител на Област С..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: